

хора въ свѣта, които могатъ да упражняватъ извѣстнo влияние върху другитѣ хора. Тѣ могатъ съ своята мисль да те спратъ въ пѣтя ти, могатъ да измѣнятъ направлението на твоята мисль, могатъ да стрoшатъ и краката ти и т. н. Тѣ сж опасни хора. Но смисълътъ на знанието не е въ лошото, което хората могатъ да си причинятъ едни други. Всѣко знание трѣбва да се използува за благо на другитѣ.

Христосъ казва: «Духътъ е онова, което дава животъ. Плътътa нищо не ползува». Това Той казва за ученицитѣ си. А на друго мѣсто Той казва за обикновенитѣ хора: Ако не ядете плътътa ми и не пиете кръвътa ми, нѣма да имате животъ въ себе си. Съ това много хора се съблазниха. Като казва, че само Духътъ дава животъ, какъ трѣбва да се свържемъ съ Духа? — Има само единъ начинъ, по който можемъ да се свържемъ съ този Духъ. Въ всички врѣмена сж прѣпорѣчвали вѣрата като условие за придобиване на знания. Може ли ученикътъ да придобива знания, ако се съмнѣва въ професора си. Да кажемъ че нѣкой виденъ прѣфесоръ прѣподава на ученика си нѣщо по математика, но той се съмнѣва и се пита: дали това е истинската математика? Ще научи ли нѣщо този ученикъ? Ако нѣкой ученикъ се занимава съ музика, но се съмнѣва въ учителя си, какво ще научи? За въ бѣдеше ще дойдатъ гениални хора, които ще прѣподаватъ математиката на гениалнитѣ хора. Засега срѣщаме учени хора, отъ които едни доказватъ едно нѣщо, други го отричатъ. Но азъ съмъ челъ и положителнитѣ, и отрицателнитѣ твърдения и намирамъ, че и еднитѣ, и другитѣ мислятъ право. Вземете, напримѣръ, Бухнеръ, въ душата си той е идеалистъ, но така изразява идеитѣ си, че хората ги схващатъ материалистически. Че